

af, som man kunne bruge, hvis der blev brug for det, har man brugt 6,4 mia. kr. mindre, end man havde forventet.

Så er vi altså ovre i den situation, at man har sat penge af, som man så, når man ikke bruger dem, siger man har sparet. Det er selvfølgelig ikke tilfældet.

Så når man ser lidt nærmere på tallene, kan man altså konstatere, at det, der rent faktisk har været tale om i 1994, er, at der på de ministerielt fordelte udgifter, når man tager posteringen med hensyn til de generelle reserver med, har været tale om et merforbrug i 1994 og ikke et mindreforbrug. Balancen er altså opnået primært ved forøgede indtægter.

Derudover kan vi heller ikke lade være med at gøre opmærksom på ved denne lejlighed, at en meget stor del af statens udgifter går til rentekontoen, og den rentekonto er jo i allerhøjeste grad også afhængig af den markedsrente, der er. Den vækst, som regeringen glæder sig så meget over er kommet i dansk erhvervsliv, flader sandsynligvis ud nu her. Valutauro og stigende renter både i Danmark og i udlandet betyder jo, at investeringsraterne i erhvervslivet forventes at falde, og når de falder, sker der en udfaldning.

Det, vi om et eller to år, når væksten måske er gået i stå, vil ærgre os over, er, at vi ikke benyttede de gunstige år, nemlig 1994 og 1995, til at få bragt en større del af statens underskud ned. Man skal bringe underskuddet ned under gunstige tider; så har man noget at tære på, hvis der bliver dårlige tider igen.

Og der kan meget hurtigt blive dårlige tider igen. De seneste måneders valutauro er i sig selv et levende bevis på, hvor hurtigt tiderne kan skifte. Den danske Nationalbank har allerede været nødt til at forhøje renten, og den forhøjelse har jo også indflydelse på finansloven, ikke bare de afledte effekter i form af, at erhvervslivet nedsætter deres investeringsrate, men når de internationale renter stiger, stiger statens forrentning af dens gæld også, og dermed vil den konto på finansloven stige for 1995 og desværre også i de kommende år, hvis renten også internationalt fortsætter på et højt niveau.

Vores budskab er derfor under denne førstebehandling, at 1994 ikke har afvejet væsentlig meget fra de foregående år. Den eneste afvigelse er, at man har fået stoppet væksten i underskuddet – det er fladet ud – men det er desværre primært sket i form af forøgede indtægter, og det vil vi ikke råbe hurra for.

Fremskridtspartiet har i løbet af året 1994 stemt imod langt hovedparten af aktstykkerne i Folketingets Finansudvalg. Det skyldes, at vi jo stemte imod finanslovsforslaget for 1994 og derfor ikke mener, at de rammer, der er lagt, skulle udfyldes.

Vi har derudover også noteret os, at der på en række områder i staten er sket omlægninger, herunder omlægninger, som har betydet vækst. Senest har der været meget offentlig bevågenhed i forbindelse med forøgelsen af personalet i Udenrigsministeriet, men også i en række andre ministerier kan vi konstatere, at der bliver brugt flere penge end tidligere. Sådant noget som f.eks. de meget kraftige stigninger af udgifterne i Kulturministeriet mener vi er en direkte hån imod den befolkning, der er så skatteplaget.

Man kan ikke være bekendt at flutte sig med disse ekstra udgifter i en tid, hvor der er brug for at holde tilbage på de statslige udgifter.

Summa summarum, Fremskridtspartiet må indstille tillægsbevillingslovsforslaget for 1994 til forkastelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 185: Forslag til lov om sundhedsvæsenet på Færøerne.

Af sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 8/3 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.